

taale den. Slagene gives over Ryggen. Det gør sikkert meget ondt i Øjeblikket, men Smerten glemmes i de fleste Tilfælde hurtigt, og navnlig for nogle Aar siden var det almindeligt, at unge Mennesker kunde møde op med Straffelister, der viste, at de Gang paa Gang vare blevne idømte legemlige Straffe, men desuagtet straks efter havde forset sig paa ny. Sagen er, at naar en Straf — og her tænkes jo paa Straf efter Dom, ikke paa de saakaldte Disciplinærstraffe — skal virke paa en Forbryder, maa den have nogen Varighed.“ Det er en Mand, som gennem mange Aar har haft Lejlighed til at følge disse Forhold, som siger disse for Pryglevennerne meget mistrøstende Ord. (Afbrydelse.) Ja, det ærede Medlem for Faksekredsen (Anton Jensen) siger, at han vil gerne af med Pryglene. Hvorfor stemmer da det ærede Medlem for Pryglene? Jeg tror ærlig talt, at det ærede Medlem, naar han kommer tilbage til sin Valgkreds, vil faa at vide, at det overvejende Antal af hans Vælgere have en baade sundere og kristeligere Opfattelse end han. Det ærede Medlem er Lærer — det undrer mig unægtelig, at han qua Lærer kan stemme for et saadant Forslag. Den eneste Grund, jeg kan se til, at han som Lærer kan stemme for Pryglene, er den, at det ærede Medlem i saa mange Aar ikke har haft Lejlighed til som Lærer at følge med Pædagogikken og Opdragelsen. Men det ærede Medlem kan blot spørge sine mere oplyste Kolleger, der have fulgt bedre med, saa vil han erfare, at næsten alle Lærere ere imod Pryglene, og det netop de dygtigste og mest frisindede, og kun de reaktionære ere for Pryglene. (Anton Jensen: Lovforslaget gaar jo ud paa at afskaffe Pryglene!) Det ærede Medlem har aldeles ikke Ret i, at dette Lovforslag gaar ud paa at afskaffe Pryglene; men der have vi igen et Bevis for, at det er det ærede Medlem, der slet ikke følger med de Sager, der foreligge.

Formanden: Jeg beder ærede Medlemmer om ikke at afbryde Taleren og Taleren om ikke at tage Hensyn til Afbrydelser.

Sabroe: Jeg takker den ærede Formand for denne Bemærkning. Jeg skal blot sige til det ærede Medlem . . .

Formanden: Jeg har bedt den ærede Taler om ikke at tage Hensyn til Afbrydelser.

Sabroe: Til de ærede Medlemmer, der have udtalt sig for, at Prygl kunne nytte, skal jeg nu, da jeg forlader Pryglene, i Henhold og Tilslutning til, hvad jeg sagde i Forgaars Aftes om, hvorledes Pryglene havde afstumpet, forraaet og sløvet vore Bønder i ældre Tid, blot sige, at der er ingen Tvivl om, at den sene og langsomme Udvikling, der i politisk og social Henseende fulgte umiddelbart efter Stavnsbaandets Løsning, var en Frugt af, at Bønderne havde faaet saa mange Prygl. Det er for øvrigt, synes jeg, med en vis Ret, naar Holger Drachmann i sin lille Bog „Kitzwalde“, idet han kaster et Blik ud over Datidens Forhold, siger disse Ord:

Du Bonde
uden Møllemel i Pose,
uden Mask i Bryggerkar
maa du søbe selv den Bærme,
som din Foged levned har.
Du faar gunstig Lov at skære
i hans Hasselhæk den Kæp,
som skal danse paa din Ryg
til Du fylder Maal og Skæp.

Ho, ho! Ha, ha! sid kun op!
Men naar Bord og Bænk er ribbet,
ta'r Mo'r Færskbid og Salt.

Ja, naar Loppen i din Hose raaber Lus
til dig, din Pjalt,
saa lad Rønnen kvaske sammen,
tag din Økse med en Kvæld
og gaa paa Landevejen ud og slaa ihjel!

Jeg siger, *det* avler Prygl og Raahed, *det* avler den Hævnemoral, som enkelte ærede Medlemmer have gjort sig til Talsmænd for. Derfor siger jeg, at vi skulle ikke have Hævnemoralen ind i vor Lovgivning; vi skulle bort fra den. Historien, Erfaringen, videnskabelige Kendsgerninger og det praktiske Livs Resultater vise, at Prygl er den dummeste af alle Straffe.

Jeg vender mig derefter til de Paragraffer i Lovforslaget, som vedrøre Spørgsmaalet om spirituose Drikke — der er jo en Række Paragraffer, som strejfe ind herpaa. I Tilslutning til det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) vil jeg sige, at hvis der skal være Haab om, at vort Folk kan vende sine Vaner bort fra Anvendelsen af berusende Drikke og al den Raahed, der følger dermed, er der ingen anden Vej at gaa end at fortsætte i det Spor, vi hidtil ere gaaede, og der, hævder jeg, har den danske Arbejderklasse og den danske Bondekasse givet et udmærket Eksempel. Den Underklasse, som man her tænker paa at lovgive for, er netop den, der har rettet sig og vist sig i Be-